

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้มุ่งเน้นการพัฒนาาระบบการศึกษาของไทยให้สูงขึ้น รวมทั้งเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการศึกษาไทยในด้านคุณภาพและประสิทธิภาพให้ทัดเทียมนานาชาติประเทศกระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 9) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาโดยให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นหลักประกันว่าการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการ และสอดคล้องกับสังคมในปัจจุบันและในอนาคต และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งถือเป็นกฎหมายแม่บทและกฎหมายทางการศึกษฉบับแรกของไทย เป็นแม่บทในการบริหารการจัดการศึกษา และเป็นกลไกสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย โดยเฉพาะหมวดที่ 6 ที่ว่าด้วยมาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 ว่าให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก และในมาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่คุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพโดยสำนักรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 5 ปี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 12) ดังนั้นสถานศึกษาทุกแห่งจึงจำเป็นต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งครอบคลุมการดำเนินการต่าง ๆ ในกระบวนการจัดการศึกษา ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผน การดำเนินการอย่างเป็นระบบ การตรวจสอบทบทวน และการปรับปรุงพัฒนา การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เป็นการดำเนินงานของหน่วยงานต้นสังกัดและในแต่ละปีจะต้องมีการประเมินผล การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยสถานศึกษาเอง หรือหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อนำไปสู่คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษานั้นอันจะนำไปสู่ความ

น่าเชื่อถือ ความมั่นใจและเป็นหลักประกันต่อผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน ผู้ที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่หลักสูตรกำหนด และสังคมต้องการ การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและ/หรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ อาชีวศึกษาประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก นอกเหนือจากการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกระดับอาชีวศึกษาจะประสบผลสำเร็จแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ ที่ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง และบุคลากรทุกระดับ ได้ให้ความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง และในส่วนที่เป็นมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพจะต้องมีความสัมพันธ์ สอดคล้องกับปรัชญา และเป้าหมายที่กำหนดรวมถึงกระบวนการดำเนินการตามวงจร PDCA (Plan Do Check Act) โดยอาศัยระบบฐานข้อมูลที่ สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2550 : 1-2)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพ ประกอบด้วย ด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านพาณิชยกรรม ด้านคหกรรม ด้านเกษตรกรรมและประมง ได้กำหนดมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในสำหรับสถานศึกษาในแต่ละกลุ่มภายใต้มาตรฐานการอาชีวศึกษา ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2549 เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาให้เกิดคุณภาพ และใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงาน รวมทั้งการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย 7 มาตรฐาน 43 ตัวบ่งชี้ ที่มีความชัดเจนในการนำสู่การปฏิบัติ สอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินสถานศึกษาอาชีวศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่งเริ่มใช้ในการศึกษา 2552 เป็นต้นมา โดยสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในกลุ่มจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย ได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา 2552 ตามมาตรฐานที่ประกาศใช้ใหม่ จำนวน 7 มาตรฐาน 43 ตัวบ่งชี้ ซึ่งผลจากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าวจะนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม ในปีการศึกษา 2555 โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ดังนั้นถ้าได้มีการศึกษาการ

ดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินงานเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้มีความตื่นตัว ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้สำเร็จการศึกษา สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

จากความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นรองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ในหลักสูตรช่างอุตสาหกรรม โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐาน ทักษะในวิชาชีพ และทักษะชีวิต เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ได้เห็นถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามาอย่างต่อเนื่องและได้เห็นถึงประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จึงมีความต้องการที่จะทำการศึกษาดังกล่าวถึงผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ มาตรฐานสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกด้านอาชีวศึกษาโดยสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. รวมทั้งเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนา ปรับปรุงให้สถานศึกษาได้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน จนเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย จำแนกตามเพศ สถานภาพ วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

สมมุติฐานการวิจัย

1. การดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย ของบุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีการดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

2. การดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย ของบุคลากรที่มีสถานภาพต่างกัน มีการดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

3. การดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย ของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีการดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

4. การดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย ของบุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีการดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

5. การดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย ของบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีการดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร ครู ครูพิเศษสอน และพนักงานราชการ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย จำนวน 1,471 คน จากสถานศึกษาทั้งหมดจำนวน 20 แห่ง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร ครู ครูพิเศษสอน และพนักงานราชการ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย จำนวน 305 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรต้น จำแนกได้ดังนี้

3.1.1 เพศ ประกอบด้วย เพศชาย และเพศหญิง

3.1.2 สถานภาพ ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู ครูพิเศษสอน และพนักงานราชการ

3.1.3 วุฒิการศึกษาสูงสุด ประกอบด้วย ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

3.1.4 ตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย เป็นคณะกรรมการรับผิดชอบตัวบ่งชี้ เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบมาตรฐานการอาชีวศึกษา และเป็นผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาของสาขางาน

3.1.5 ประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยต่ำกว่า 1 ปี 1-2 ปี และมากกว่า 2 ปี

3.2 ตัวแปรตาม คือ การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา จำนวน 7 ด้านดังต่อไปนี้

3.2.1 ด้านที่ 1 ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพ

3.2.2 ด้านที่ 2 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านที่ 3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3.2.4 ด้านที่ 4 การบริการวิชาชีพสู่สังคม

3.2.5 ด้านที่ 5 นวัตกรรมและการวิจัย

3.2.6 ด้านที่ 6 ภาวะผู้นำและการจัดการ

3.2.7 ด้านที่ 7 มาตรฐานการประกันคุณภาพภายใน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การดำเนินการ หมายถึง การปฏิบัติงาน การจัดทำ การจัดเตรียม การจัดหาหรือการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย

2. การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการและดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วยการประกัน

คุณภาพภายในสถานศึกษา และการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ซึ่งอาศัยกระบวนการในการพัฒนาที่สำคัญ 3 ส่วน คือ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบทบทวนและปรับปรุงคุณภาพ การศึกษา และการประเมินเพื่อรับรองคุณภาพการศึกษาในการจัดการศึกษา

3. การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษาเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

4. การประเมินคุณภาพภายนอก หมายถึง การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) หรือบุคคล หรือบุคคลภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพ และให้มีการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

5. สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. หมายถึง สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เรียกโดยย่อว่า “สมศ.” มีฐานะเป็นองค์การมหาชน ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 117 ตอนที่ 97 ก เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2543 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 4 พฤศจิกายน 2543 โดยให้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการและแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ โดยให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

6. มาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา และปัจจัยสนับสนุนที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ในงานอาชีพตามที่กำหนดในหลักสูตรและมาตรฐานวิชาชีพในสาขาวิชาที่เรียน และเพื่อเป็นหลักในการเทียบเคียง สำหรับการตรวจประเมิน การกำกับ ดูแล และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวิชาชีพ ประกอบด้วย 7 มาตรฐาน 43 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- 6.1 มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาระดับวิชาชีพ มีทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้
- 6.2 มาตรฐานที่ 2 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีทั้งหมด 15 ตัวบ่งชี้
- 6.3 มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีทั้งหมด 5 ตัวบ่งชี้
- 6.4 มาตรฐานที่ 4 การบริการวิชาชีพสู่สังคม มีทั้งหมด 2 ตัวบ่งชี้
- 6.5 มาตรฐานที่ 5 นวัตกรรมและการวิจัย มีทั้งหมด 4 ตัวบ่งชี้

6.6 มาตรฐานที่ 6 ภาวะผู้นำและการจัดการ มีทั้งหมด 3 ตัวบ่งชี้

6.7 มาตรฐานที่ 7 มาตรฐานการประกันคุณภาพภายใน มีทั้งหมด 2 ตัวบ่งชี้

7. ด้านการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย การจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

8. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดหนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี และเลย

9. สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดหนองคาย หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย วิทยาลัยการอาชีพบึงกาฬ วิทยาลัยการอาชีพเซกา และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมศาสตร์เรือหนองคาย

10. สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดอุดรธานี หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี วิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี วิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ วิทยาลัยการอาชีพหนองหาน และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุดรธานี และวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี

11. สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดหนองบัวลำภู หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคหนองบัวลำภู และวิทยาลัยการอาชีพศรีบุญเรือง

12. สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดเลย หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคเลย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย วิทยาลัยการอาชีพวังสะพุง และวิทยาลัยการด่านซ้าย

13. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร และรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา

14. ครู หมายถึง ข้าราชการครู ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนประจำในสถานศึกษา

15. ครูพิเศษสอน หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในสถานศึกษาโดยมีสัญญาจ้าง และรับค่าตอบแทนเป็นรายเดือน

16. พนักงานราชการ หมายถึง ข้าราชการ ประเภท พนักงานราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งครูผู้สอนประจำในสถานศึกษา

17. ความคิดเห็น ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อเฉพาะบุคคลที่แสดงออกโดยการพูดหรือการเขียน หรืออาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น โดยความคิดเห็นนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าหากมีหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ปรากฏ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นข้อเสนอแนะแก่คณะผู้บริหาร คณะครู ตลอดจนบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อนำไปบริหารจัดการศึกษาและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ต่อการรับรองการประเมินคุณภาพภายนอกด้านอาชีวศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY